

O mamalakisaw to kita

O Taywan hananay i, o kalomahadan no mita a kaitiraan. “ O ’Amis kako. ” sa ko sowal ako no hatini, kaikor to i, nga’ay ho “ O misa’Amisay kako. ” han ko sowal haw?

Itiya ho, o mitiliday ko akong ako to no Dipong, mafana’ay misanoDipong a caciyaw. O ’Amis ko tireng ni akong ako, kaorira mahapinangay ko pinangan no Dipong i tireng nira, ano o sowal to, o ’orip to, mahecad to no Dipong. Ano palalimlimen to amaan ci akong i, saroma sanay ko pinangan nira. Ya ka’ayaw i, mahemekay kako to kaidahi ni akong ako, malalokay kako pahiyto to kapot to kafana’ ni akong ako to caciyaw no Dipong; ’araw han i, o marara:way ko hatiniay a harateng ato waywayan.

Marayray, masalamit ko serangawan ita itini tona Taywan nano litengan, kaorira o mamalasawad to ko caciyaw no mita o ’Amis no hatini. Nano hacowaan malalang kita misano’Amis a caciyaw, mapatangic kita minanam to sowal, likisi ato serangawan no tao. Pinapina to ko kafafalic no citay, oyana to a mapaci^ci kita a milayap to sowal ato serangawan no tao. Layap sa ko akong ako tona no taoay, o nisarikecan ato nipakafana’an no mira, kaorira, tooren ita a milayap haw? Itini tona citay no mita i, samaanen ita misi’ayaw kona rayray no caciyaw ato serangwan no mita?

“ Cima kita? ” han milicay ko roma a finacadan i, calowayay ko mira a mipacako tona licay, kaorira marawraway ko Yincomin a mipacako tona

licay, “ O cima kiso? ” no hatini. O ’icel no nipipakafana’ ko sakahatini no mita a marawraw, nipakafana’an nira ko harateng no mita, nitoro’an nira ko halalan no niharatengan no mita. Nano kaemangan a pakafana’en kako to no tao a serangawan tahanini; kaemang ho mafana’ay ho kako a caciyaw to sowal no ’Amis, mitilid i kowosiyaw, kocong, ato kawcong, awaay ko pakafana’ay to rayray no sowal ato serangawan no Yincomin i kongkoan, mansa fokil sato kako, tawal han to ako ko sowal no ’Amis.

O ’Amis kako san kako, mafokil kako a caciyaw to sowal no ’Amis, o ’Amis ho kako saw? Ano awa to ko sowal no mita o ’Amis i, nga’ay ho “O ’Amis kako.” han ko sowal haw? O Yincomin kita sa kita i, o no Kowaping ko caciyaw ita, caka tatodotodong. “ Cima kita! amaanay ko lalengawan ita! ” sasi’ayawen ita koninian a demak.

Ano hacowa to, misiwkay kako to ’orip ako i ka’ayaw no ’alomanay i, sata’angayen ako ko ngiha’ a pakafana’ to ’alomanay to “O ’Amis ko tireng ako.” Nanay nga’ay haca i google a mikilim to tilid no ’Amis. Ona dademaken a maemin i, o sasa’icelen ita a milaheci. Idangaw! o ’Amis kita sa kamo i, icowaay kamo tala’ayaw? Katala’ayaw to! Marikec kita a misa’icel!

112 年全國語文競賽原住民族語朗讀 【馬蘭阿美語】 高中學生組 編號 3 號

正在消失的我們

Taywan 是我們生長的土地。現在，我還可以說：「我是原住民」。但是未來，我還能說：「我是原住民」嗎？

我的外公是受日本教育長大，說著流利的日語，濃濃的日本人氣質。一開始我覺得我有一個很酷的外公，然而我發現這其實是完全錯誤的觀念。

我們在我們的土地發展了自己的文化，傳承祖先的信念，但是我們曾經被禁止說自己的語言，被強迫接受別人的教育。在新的政府下我們依然被新的語言，新的文化所同化；我們的時代我們該如何面對我們的語言和文化呢？

「我們是誰」對我們原住民來說已經變成了一個問題。也許這就是教育的力量，支配著我們的想法、主導我們的思考，到現在我已把我的母語忘的一乾二淨了。如果我說我是原住民，但是連自己的語言都不會說，那我還是原住民嗎？這就是我們這一代面臨的問題，對於自身文化的認同，對於自我價值的混淆，等著我們去解決。

將來有一天，我可以在台上自我介紹時，勇敢地說我是原住民，都必須由我們去努力、等待我們去實現。